

et Skridt videre i saa Henseende, ikke vilde have Noget derimod, skjøndt det paa den anden Side forekommer mig, at § 15, saaledes som den er bleven omændret i Landstinget, giver Alt, hvad vi kunne forlange. Jeg seer ikke egentlig, hvilken Grund det ærede Medlem for Slanderborg Amts 1ste Valgkreds støtter sig paa, naar han paastaar, at vi i dette Punkt skulle blive staaende ved den nugældende Ordning. Det ærede Medlem siger, at det er, fordi Reformen ikke er tilstrækkelig forberedt, men den Reform, der skete i 1851, og den, der skete i 1865, var heller ikke forberedt. Naar bliver overhovedet en Reform forberedt? Folk, der ikke ville have en saadan, sige altid, at den ikke er forberedt; men Forberedelsen skeer netop ved, at Reformen kommer igang. Der er i det andet Thing fra Herredsfogders Side blevet ytret meget store Betænkkeligheder ved den foreslaaede Reform, men saavidt jeg skjønner, indskrænkede de sig til en Frygt for, at Underovrighederne skulde faae et for ringe Bederlag, idet man navnlig frygtede for, at Bederlaget for Brevportoen, naar det blev fastsat til en bestemt Sum under Contoirholdsvederlaget mulligen vilde vise sig ikke at være tilstrækkeligt, idet Netsbetjentene vilde komme til at udberle et langt større Antal Breve end det, der var lagt til Grund ved Beregningen af Contoirholdsvederlaget. Det forekommer mig imidlertid, at den høitærede Finanzminister tilstrækkeligt har imødegaaet disse Anker. Han har saaledes fremhævet, at de virkelige Udgifter selvfølgelig kunne afvige noget fra de i Contoirholdsloven opstillede, idet de i det ene Aar kunne være noget større og i det andet noget mindre; men derfor revidere vi jo ogsaa disse Contoirholdslove hvert 5te Aar, og jeg skjønner overhovedet ikke, at disse Portoudgifter ere underkastede større Omvælinger end de andre Contoirudgifter. Jeg maa selvfølgelig ogsaa være tilfreds med § 21, der sætter Straf for Embedsmænd, naar de begaae Overtrædelser

med Hensyn til Tjenestefrimærker; det er en ny Paragraph, som er bleven indsat. Der blev foreslaaet i det andet Thing, at man ikke skulde fastsætte den Godtgjørelse, som vedkommende Embedsmænd skulde have, men at de til evig Tid skulde vedblive at fremkomme med Afregninger over Frimærker osv. Jeg er imidlertid ganske enig i, at man maa see at blive fri for alt det Skrivi, som vilde følge deraf, og at man bør komme til en snarlig Afslutning af Forholdet. Derimod troer jeg ikke, det holder stik, naar man i det andet Thing har meent, at denne Bestemmelse tillige skulde hjælpe paa det overhaandtagende Skrivi; thi dette Skrivi fra Herredsfogden til Amtmanden osv. hviler paa noget Andet; det hviler paa Administrationen og bestaar tildeels i Kraft af Lovgivningen; der skal ganske vist andre Midler til at ophæve det end Portofrihedens Afkæffelse. Den egentlige Hovedgrund, hvorfor jeg ønsker Portofrihedens Afkæffelse, er den, at, naar Postvæsenet skal være en Institution, som skal bære sig selv, bør man ikke give Statens Embedsmænd fri Befordring for deres Breve; thi det er en Ubillighed mod dem, som benytte denne Institution, at de tillige skulde hjælpe med at lønne Statens Embedsmænd. Derfor troer jeg, at man bør være den høitærede Minister taknemlig for, at han i denne Henseende har fundet sig foranlediget til at gjøre Skridtet heelt ud. — Det andet Thing har i mine Dine behandlet Lovforslaget med stor Dygtighed, og har gjort sig megen Umage for at trænge ind deri, saaledes at der efter min Mening er fremkommet ikke ubetydelige Forbedringer. Jeg skal saaledes nævne Bestemmelsen om, at Postvæsenets Contoirtid skal fastsættes; Udeladelse af Bestemmelsen om, at man ikke maa lægge flere Breve i samme Convolut, og Bestemmelsen om, at ufrigtjorte Breve til og fra Statsmyndigheder kun skulle betales med 4 Sk. Hvis denne sidste Bestemmelse ikke fandtes, vilde nemlig Postvæsenet komme til at berige sig paa Statsembedsmændenes Besøftning, idet